

178 Jeg går, hvor du sender mig hen

Bestemt ♩. = 48-58

1. Det er må - ske ej i kam - pens gny, ej u - de på al - far -
 2. Må - ske min Her - re vil bru - ge mig som bæ - rer af frel - sens
 3. Der sik - kert fin - des en plet på jord, hvor gø - re jeg kan lidt

vej, det er må - ske ej i røg og sky, at
 ord til en, som træ - der på syn - dens vej og
 gavn, hvor jeg kan hol - de min Frel - sers ord og

Her - ren har brug for mig. Men når han mig kal - der
 e - ne med byr - den står. O Her - re, hjælp mig at
 æ - re hans sto - re navn. Min tro på din kær - lig -

ved sin ånd til no - get at gø - re her, da
 si - ge det, som du ham vil ha - ve sagt; når
 hed o, Gud med styr - ke for - le - ner mig; jeg

vil jeg ly - digt fra den-ne stund ham tje - ne i al min
 du mig styr - ker, jeg ta - ler let de ord, du vil ha - ve
 vil stå fast, thi du for mig led, jeg al - tid vil tje - ne

færd. *Kor*
 bragt. Jeg går, hvor du sen - der mig hen, o Gud o - ver
 dig.

land og det skum - klæd - te hav. Dit ord vil jeg rå - be til

ver - den ud, jeg vil røg - te det kald, du mig gav.